

Sưu tầm
Chủ đề: Thắng cảnh Thế giới
Tác giả: Jeffrey Hays
Người dịch: BKT
Bản Việt ngữ

NÚI PHÚ SĨ-NHẬT BẢN [Mount Fuji-Japan]

Núi Phú sĩ (cách Thủ đô Tokyo 65 dặm/106km, nếu đi xe buýt mất độ hai giờ đồng hồ) là núi cao nhất tại Nhật Bản. Một quả núi đẹp nhất và được người Nhật tôn sùng nhất. Cao 12,388 bộ/3,776m, núi Phú Sĩ còn là một thắng cảnh thiên nhiên thu hút nhiều du khách, là một biểu tượng lâu đời của con cháu Thần Thái Dương, và với vẻ đẹp luôn thay đổi theo thời tiết từng mùa trong năm, theo từng giờ mỗi ngày, tùy cách nhìn mỗi cá nhân... đã và đang là nguồn cảm hứng của nhiều thể hệ văn thi sĩ và họa sĩ khắp nơi.

Núi Phú Sĩ được những quang mây bao xung quanh triền núi, trên đỉnh núi thì được phủ bởi những vệt tuyết trắng vào mùa hè và chớm thu, nhưng thời gian còn lại trong năm thì toàn thể đỉnh núi này bị chôn vùi dưới làn tuyết băng giá. Núi Phú Sĩ là một hình nón rất cân xứng, một hỏa diệm sơn hay núi lửa có miệng núi sâu, đường vòng quanh chân núi đo được 40 cây số, nằm về hướng nam đồng bằng Tokyo. Vào những ngày nắng đẹp, khoảng ba phần dân chúng Nhật Bản có thể nhìn thấy núi Phú Sĩ ngay trước nhà của họ; ngoài ra thì núi Phú Sĩ luôn được mây hay sương mù che. Khu vực Hakone có nhiều chỗ lý tưởng để ngắm núi Phú Sĩ.

Người Nhật ngày xưa cho rằng núi Phú Sĩ của họ là cái rốn của vũ trụ. Họ rất kiêu hãnh có trên 13 nghìn miếu/điện thờ thần thánh nơi đây, và hằng năm có nhiều ngàn khách hành hương viếng đỉnh núi Phú Sĩ, những người về đây hành hương đều đội nón lá, mặc những chiếc áo choàng trắng toát, chân đi bao chân trắng phau, tay cầm chuông rung leng keng inh ỏi trong lúc mồm thì đọc hay hô lên những câu thần chú. Đám người hành hương sau đó trèo lên đỉnh núi Phú Sĩ, dọc đường lên núi họ dừng chân ở các trạm trên núi để cầu nguyện và đi quanh các chỏm núi toàn đá xung quanh miệng núi lửa. Những người Nhật theo đạo Phật tin rằng họ sẽ được Phật tổ thưởng công vì đã lên đến đỉnh núi, đặc biệt là ở những bậc số 33 và số 88. Một số bôn đạo còn cỡi cả xăng-đan sắp chồng lên miệng núi lửa với hy vọng làm cho núi Phú Sĩ cao hơn. Thậm chí có một vài tay đại công phu dám phóng xuống miệng núi lửa tự vận với hy vọng rằng sau chuyến “ngắt xiú nghìn thu” này sẽ được điếu lên Niết-bàn gặp Phật tổ!

Mùa trèo núi Phú Sĩ bắt đầu vào tháng bảy. Trước thời gian này những người chơi môn trượt tuyết thường làm ngơ trước những dấu hiệu cấm không được trượt tuyết và đi giày tuyết để leo núi Phú Sĩ. Tháng 10 trời rất tốt để thăm những sườn đồi dốc thấp vừa lúc lá thu từ bờ biển và những rừng cây gỗ thích chuyển màu đẹp nhất và bạn sẽ chứng kiến những trận tuyết đầu mùa trên đỉnh núi. Chính phủ Nhật Bản đã nộp đơn xin Ủy hội UNESCO nhận Thắng cảnh núi Phú Sĩ là một di sản của Thế giới.

Lịch sử Núi Phú Sĩ

Điềm báo trước về hỏa diệm sơn Phú Sĩ là núi lửa Komitake đã được hình thành về phía bắc núi Phú Sĩ khoảng giữa 200,000 và 700,000 năm trước đây. Cựu Phú Sĩ sơn đã bùng nổ với những tiếng nổ kinh thiên động địa khoảng 100,000 năm về trước và đã được hình thành ở phía nam hỏa diệm sơn Komitake. Sau đó Tân Phú Sĩ xuất hiện từ Cựu Phú Sĩ cách đây 10,000 năm với những tiếng nổ lớn đẩy lên mặt đất một lượng lớn dung nham từ hỏa quyển. Dòng dung nham vĩ đại này đã chảy thành sông dọc theo sườn núi Phú Sĩ và vết tích này vẫn còn tồn tại đến hôm nay.

Tranh Hokusai - Phong cảnh núi Phú Sĩ

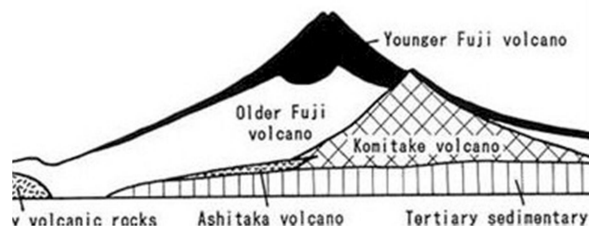
Hiện tại núi Phú Sĩ đang ngủ nhưng nó vẫn là một hỏa diệm sơn đang hoạt động. Núi Phú Sĩ đã nổ rồi ngưng... cứ thế suốt 2,200 năm qua, cả thảy là 10 lần Phú Sĩ đã phun lửa từ năm 781 AD và sau đó là một lần nổ lớn vào năm 864. Đa số những vụ nổ này đã khắc ra một lượng lớn dung nham gồm tro và phần nhỏ nham thạch, với những tiếng nổ từ đỉnh núi nối tiếp với những tiếng nổ từ triền núi. Riêng những tiếng nổ ở triền núi cũng đã xảy ra ở các mặt phía Tây-Bắc, Đông-Bắc, và mặt Đông-Nam.

Lần phun lửa cuối cùng tại núi Phú Sĩ là vào năm 1707 giữa các trạm số 5 & 7. Khói & tro bụi đã được phun cao lên không trung đến 10,000m/10km và người ta đã ước lượng có khoảng 850 triệu mét khối gồm đá, cát, và tro đã được phóng lên bầu trời. Có 3 mét dày chứa mảnh vụn được tích lũy dưới chân núi Phú Sĩ và 0.52m tro dày đã phủ kín thành phố Tokyo. Những vật liệu này còn rơi nhiều hơn ở vùng ngoại ô giữa núi Phú Sĩ và Tokyo nữa. Lần thiên tai này đã không có người tử nạn nhưng có hàng trăm ngàn người chạy nạn dùng gầu đựng nước bằng gỗ đội trên đầu. Trận hỏa diệm sơn này đã thiêu hủy mùa màng và nông trại trong vùng. Nạn đói kém và cảnh loạn lạc trong xã hội Nhật Bản lúc bấy giờ đã kéo dài cả một thập niên.

Tranh Hokusai - Phong cảnh núi Phú Sĩ

Một đài khí tượng được đặt trên đỉnh núi Phú Sĩ. Nó là một nhà máy nguồn ngang với radar, những dụng cụ quan sát & nghe ngóng, một dụng cụ đo cát vàng, bụi, và bột hóng do gió thổi đến từ Trung cộng, cùng là nhà ở cho các khoa học gia và nhân công, những con người đang làm việc tại đài khí tượng này quanh năm. Vào năm 2004, đài khí tượng này do con người điều khiển đã được thay thế bằng một hệ thống quan sát tự động. Mục đích chính của hệ thống quan sát tự động này là tiên đoán thời tiết nhưng nó đã lỗi thời vì các vệ tinh về thời tiết đang bay trong không gian tối tân và chính xác hơn. Duy trì sự hoạt động của đài khí tượng này cũng nguy hiểm không kém. Đã có 4 nhà quan sát thiệt mạng trong lúc thi hành bổn phận ở đây. Hệ thống đài quan sát mới này chỉ cần được thanh tra một lần trong năm thôi.

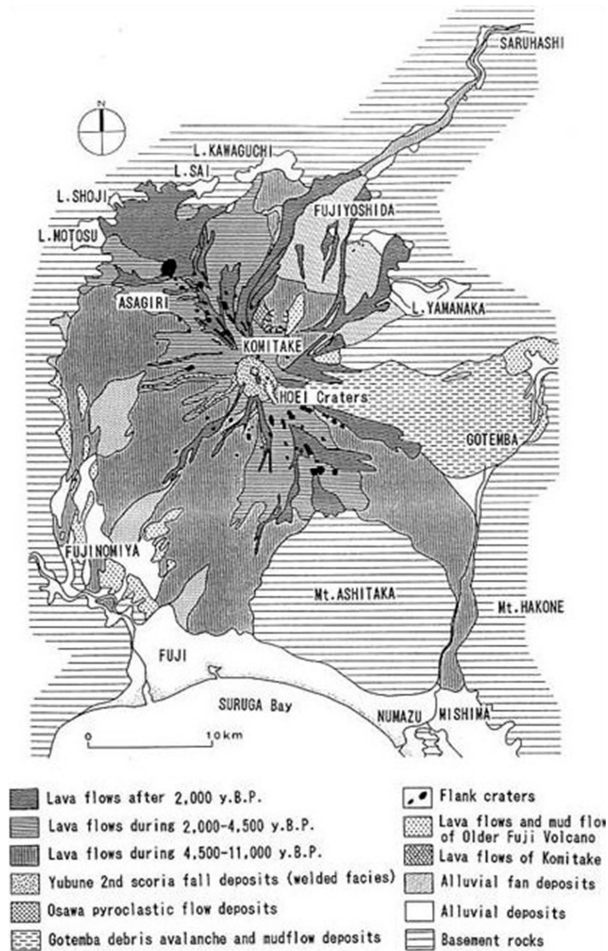
Chính phủ Nhật Bản hiện nay đang vận động ráo riết để được cơ quan UNESCO xem núi Phú Sĩ là một di sản văn hóa của Thế giới. Những áng văn thơ về núi Phú Sĩ đã hiện diện trong Thi tập Manyoshu (“Một bộ sưu tầm về mười ngàn chiếc lá”), đây là Thi tập sưu tầm về văn thơ cổ nhất tại Nhật Bản, và được xem là bắt đầu trong bộ tranh gồm 36 bức tranh in trên gỗ về phong cảnh núi Phú Sĩ của danh họa Hokusai. Phú Sĩ sơn là linh hồn của dân tộc Nhật Bản đến nỗi có một đại học tại Nhật Bản đã tự nguyện mở một môn học có tên Khoa Phú Sĩ sơn gồm những lớp học về núi Phú Sĩ, và có nhiều người Nhật theo đạo Phú Sĩ Công, là đạo thờ núi Phú Sĩ.

Tranh Hokusai - Phong cảnh núi Phú Sĩ

Những trận phun lửa trong tương lai của Núi Phú Sĩ

Người ta đang lo cho một trận hỏa diễm sơn rất lớn có thể xảy ra ở núi Phú Sĩ trong tương lai gần. Những điều lo ngại này gia tăng khi người ta nghe được một loạt những trận động đất nhỏ đã xảy ra trong lòng đất vào năm 2000 và hiện tượng này đã được lặp lại vào năm 2001. Những rung động này chứng tỏ áp suất của hỏa quyền bắt đầu tăng. Khoảng 15,000 người đã tham gia nhiều cuộc tập luyện tại chân núi Phú Sĩ để đối phó với thiên tai trong tình trạng khẩn cấp.

Nếu núi Phú Sĩ phun lửa như đã từng xảy ra vào năm 1707 thì sự thiệt hại có thể rất lớn lao vì hiện nay có nhiều người Nhật định cư quanh vùng núi Phú Sĩ hơn là vào thời kỳ thế kỷ 18. Một trận hỏa diễm sơn như thế sẽ tạo nên một đám mây tro bụi khổng lồ có khả năng che khuất ánh sáng mặt trời ở hai thành phố Tokyo và Yokohama. Những dịch vụ chuyển vận công cộng như các xe lộ, phi cảng, và hỏa xa/tàu điện sẽ bị tê liệt. Những dòng dung nham chảy thành sông sẽ thiêu hủy và chôn vùi nhiều khu dân cư lớn, sẽ bít các xe lộ và làm cản trở nhiều hệ thống đường rầy xe lửa/tàu điện. Vì sẽ có rất nhiều trung tâm phân phối hàng hóa bị đứt đoạn, thực phẩm sẽ trở nên khan hiếm và giá cả sẽ tăng vọt đến tận tận mây xanh. Nếu trời lại mưa nữa thì tro rơi trên các hộp điện biến thế sẽ trở thành bùn gây nên cảnh điện bị chạm và nạn mất điện sẽ xảy ra.

Tôn giáo & Núi Phú Sĩ

Thuở xa xưa người Nhật cho rằng núi Phú Sĩ là cái rốn của vũ trụ. Nữ Thần Phú Sĩ, Thần *Sengen-Sama*, giữ một chức vụ rất trọng vọng trong hệ thống tôn giáo ở Nhật Bản. Người dân Phú Sĩ kiêu hãnh về 13 nghìn (13,000) ngôi đền & miếu thờ những vị thần linh của họ ở đây và hằng năm có nhiều ngàn người Nhật hành hương núi Phú Sĩ để cầu nguyện, đám người hành hương này đầu đội mũ làm bằng rạ hay cỏ dại, mặc áo choàng trắng toát, tay cầm chuông khua leng keng inh ỏi khắp đường phố, miệng đọc thần chú,

chân đi bao tất (mittens) trắng – trèo lên đỉnh Phú Sĩ, đám người hành hương dừng lại ở những trạm đặt dọc trên đường lên núi Phú Sĩ để cầu nguyện và họ chạy vòng quanh miệng núi lửa. Một số bồn đạo cõi xăng–đan để xếp trên đỉnh núi với hy vọng làm núi Phú Sĩ cao hơn.

Một câu chuyện dân gian từ đời xưa đời xưa kể rằng núi Haku, một ngọn núi thiêng khác của Nhật Bản còn có tên Yatsu-ga-take (tạm dịch Mát-cu), hồi đó cao hơn núi Phú Sĩ. “*Hồi xưa núi Phú Sĩ là một con Thần cái và núi Mát-cu là con Thần đực tên Gongen-sama cả hai so tài ai cao hơn ai,*” truyện thần thoại kể tiếp. “*Hai vị Thần cái và đực yêu cầu Đức Phật A-di-đà làm trọng tài để phân xử ai cao hơn. Đó là một công tác rất khó khăn. Phật A-di-đà đã phải đặt một ống nước giữa hai đỉnh núi Mát-cu và Phú Sĩ, sau đó Ngài đổ nước vào ống nước, và Ngài nhận thấy nước trong ống cứ dồn về phía Phú Sĩ son, là con Thần cái, sau cùng Phật A-di-đà quyết định Phú Sĩ thấp hơn Mát-cu. Mặc dù Phú Sĩ là con gái, nhưng bản chất mẹ quá kiêu ngạo và không nhận mình đã thua cho Mát-cu; sẵn cây côn trong tay, y thị vụt lên đầu Mát-cu vỡ làm 8 mảnh, và từ đó Mát-cu tức là núi Haku có tám đỉnh (Eight Peaks) trên đỉnh núi này! –Ta cứ coi như là một vết sẹo to.*”

Du ngoạn & Trèo núi Phú Sĩ

Mặc dù có rất nhiều người Nhật đã thử leo núi Phú Sĩ nhưng chỉ có 1% của tổng số người này là đã trèo được lên tới đỉnh núi thôi. Người Nhật có câu: “*Người khôn chỉ leo núi Phú Sĩ một lần, người dại thì leo những hai lần!*” Nhưng một số người Nhật đã trèo núi Phú Sĩ hàng tá lần.

Người đầu tiên đặt chân lên đỉnh Phú Sĩ son là một nhà sư Phật giáo tên En-no-Shokaku, ông ta chiêm được kỳ công này vào năm thứ 700 AD. Bốn trăm năm sau người ta xây một ngôi chùa ngay trên đỉnh núi Phú Sĩ, và ngôi đền này đã trở thành một nơi nổi tiếng cho du khách hành hương. Người ngoại quốc đầu tiên trèo lên đỉnh Phú Sĩ vào năm 1860. Mãi tới năm 1868 lệnh cấm phụ nữ không được trèo lên đỉnh núi này mới được bãi bỏ vì có một phụ nữ người Anh là Mệnh phụ Parkers, đã phá lệ lên trèo được lên đỉnh núi Phú Sĩ.

Trước năm 1964, những người ao ước đạt tới đỉnh núi Phú Sĩ phải khởi hành từ chân núi. Dọc những con đường chính lên núi người ta tìm thấy dấu tích của những người đã trèo lên đỉnh Phú Sĩ 33 lần. Vào năm 1994, một bô lão 100 tuổi, ông Ichijirou Araya đã trèo lên đến đỉnh Phú Sĩ son. Năm hai nghìn linh tám, Hoàng Tử Nhật Bản, người sẽ nối ngôi vua Nhật Bản, đã lên đỉnh núi này lần đầu tiên trong đời ông ta. Ông đã thử vào năm 1988 nhưng phải bỏ cuộc vì thời tiết xấu.

Trèo núi Phú Sĩ: Có một con đường đã được lát sẵn từ chân núi lên lưng chừng núi. Đa số những người trèo núi Phú Sĩ trong tổng số 3.5 triệu du khách đã leo lên núi này bắt đầu bằng những chuyến cuộc bộ ở nhiều vị trí khác nhau từ cuối con đường ở hồ Kawaguchi nơi có một nhà giữ xe 3 tầng và một thành phố nhỏ cao 7,500 bộ (2.29km) chuyên buôn bán vật kỷ niệm. Có rất nhiều du khách đến đây bằng những chuyến xe buýt, một số du khách từ xa phải hành trình suốt đêm mới đến được rặng Phú Sĩ.

Tỷ lệ trung bình con số người đạt được tới đỉnh Phú Sĩ hằng năm là 300,000. Năm 2007 có hơn 350,000 và năm 2008 đạt kỷ lục là 430,000 người. Như vậy, tỷ lệ người trèo núi Phú Sĩ đã tăng từ khoảng 200,000 giữa các năm 2000–2006. Vì con số người trèo núi Phú Sĩ càng lúc càng đông, chính quyền địa phương đã thảo luận xem có nên bắt những người trèo núi đóng tiền lệ phí để đài thọ cho việc bảo trì những con đường lên núi và nhà vệ sinh công cộng đặt dọc trên đường lên núi không. Trước khi mùa trèo núi Phú Sĩ bắt đầu, nhân viên công chánh đã phải kiểm soát đường sá trên núi, đo mực tuyết rơi, và tổ chức những buổi huấn luyện hay thực tập về an toàn công cộng.

Đạo núi Phú Sĩ: Đa số du khách đạo núi Phú Sĩ khi mùa leo núi bắt đầu vào tháng 7 & 8, lúc mà mỗi ngày có khoảng 5,000 người trèo được lên đỉnh núi. Có rất đông người đạo núi vào thời điểm này mà một số khúc đường lên núi rộng bằng các con xa lộ hai chiều, nạn kẹt đường thường được khởi đầu từ sau các chướng ngại vật nhỏ, còn những người bị trượt thì thường là kéo theo họ ít nhất là một tá người, ảnh hưởng cờ domino đó. Để tránh đám đông, bạn nên đi chơi núi vào hạ tuần tháng sáu hoặc thượng tuần tháng chín. Khuyết điểm đi chơi trên núi Phú Sĩ ở thời điểm này là một số các lữ quán dọc đường lên núi còn đóng cửa và các phương tiện chuyên chở công cộng cũng rất ít.

Đỉnh núi Phú Sĩ rất khắc nghiệt, là nơi được lát bằng dung–nham–thạch với một miếu thờ thần bằng gỗ đơn sơ và một số chòi bằng đá để tránh gió, cái lạnh buốt, và khi thời tiết thay đổi bất thường. Đa số người trèo núi khởi hành giai đoạn cuối lên đỉnh núi vào những giờ giấc rất sớm để đến đỉnh núi vào đúng lúc mặt trời mọc để được hô “banzai”, để được thưởng thức và ngắm những thung lũng sâu thẳm và xanh biếc bên dưới, và sau cùng được nhìn thấy những đám mây tên unakai hay cloud sea lơ lửng trên không lưng chừng núi. Ngược lại, nếu bạn ở trên đỉnh Phú Sĩ vào lúc hoàng hôn, bạn sẽ được nhìn thấy bóng núi Phú Sĩ in hình trên khắp các thôn làng bên dưới.

Việc có quá nhiều người trèo núi Phú Sĩ nhất định đã làm thiệt hại kỳ quan này không ít. Hơi khói dầu máy, hơi xăng thoát ra từ những cỗ xe hơi và xe buýt bốc lên núi làm nguy hại đời sống cây cối trên núi, bước chân của người trèo núi đã để lại những vết thẹo trên đường lên núi và đã gây nên cảnh sườn núi bị bào mòn dần dần, hơn thế nữa, mặc dù đa số những người đi núi ý thức được vấn đề rác rến, nhưng một số ít khác lại tha hồ xả rất nhiều rác rưởi ở những khu không được xả rác.

Để đáp ứng lại những chỉ trích của du khách về vấn đề rác rến, nhân viên thường trực tại núi Phú Sĩ đã nhặt rác trên những nẻo đường lên núi và có nhiều nhà vệ sinh thân thiện với môi trường cũng được đặt trên những con đường này. Một số nhà vệ sinh tối tân mỗi cái trị giá \$40,000.00 Mỹ kim cũng được đem lên núi để phục vụ du khách, đặc biệt khi bạn vào “đánh bom” trong những “nhà ị” tối tân này, những quả bom mà bạn “thả xuống đường mòn bác...” sẽ được hỏa táng mau chóng để không làm ô nhiễm môi trường. Và tro của những quả bom này được di chuyển xuống chân núi Phú Sĩ. Ngoài ra còn có những nhà vệ sinh được trang bị kỹ thuật “sinh hóa” với những con “vi khuẩn” được huấn luyện để biến hóa phân “xanh” tại chỗ, nhưng dung tích của những nhà vệ sinh này lại chỉ có giới hạn.

Có một số người trèo núi Phú Sĩ được phát Chứng chỉ. Một chứng chỉ viết bằng Anh ngữ được in trên mẫu giấy mới khổ B5 dành phát cho người ngoại quốc, trên chứng chỉ này có in núi Phú Sĩ làm hình nền, một quyển cảm nang Trèo núi PS nhỏ, và một quyển sách nói về núi Phú Sĩ & Ngũ Hồ, sách này được phát không tại TIC, thuộc thành phố Tokyo. Xem Japan Guide: <http://japan-guide.com>.

Những Cảnh cáo và Điều lệ của núi Phú Sĩ

Độ cao của Núi Phú Sĩ đủ để làm một số người ngất ngư khi họ lên đến đỉnh núi. Một số người trèo núi Phú Sĩ đem theo bình dưỡng khí để thở. Chóng mặt và say sóng là những dấu hiệu rõ nhất. Nếu bạn gặp những triệu chứng trên, lập tức hạ san (xuống núi) xuống bên dưới Trạm số 8.

Thời tiết nơi đây thay đổi bất thường, những bạn đi núi Phú Sĩ cần phòng bị cho trường hợp mưa, gió, lạnh, và cả tuyết rơi nữa. Vào mùa hè, nhiệt độ khác biệt tại chân núi và đỉnh núi là 20°C (68°F). Trước bình minh, thủy ngân của hàn thử biểu nằm dưới mức đông đá, và đặc biệt lạnh hơn nữa khi có gió mạnh. Găng tay, quần áo lót ấm, áo mưa, quần dài, tất dày cộm, mũ len, một áo len và một áo choàng chống gió đều là những trang bị thiết yếu. Nếu bạn cảm thấy thời tiết khắc nghiệt, nên dừng chân tại các đường sơn quán.

Bạn nên chuẩn bị để hòa nhập vào đám đông, nhớ đem đủ đồ ăn thức uống. Đặc biệt là nước sẽ là một vấn đề đấy. Từ lưng chừng núi trở lên đỉnh núi Phú Sĩ sẽ không có suối hay một dòng nước nguồn nào cả. Điều này có nghĩa là bạn phải tự mình đem theo nước

hoặc sẽ phải mua nước tại các trạm nhỏ trên núi với giá cắt cổ (\$4.00USD/nửa lít (0.13 Gal)). Nếu bạn đi núi ban đêm phải đem đèn pin và nhiều pin cho cuộc hành trình.

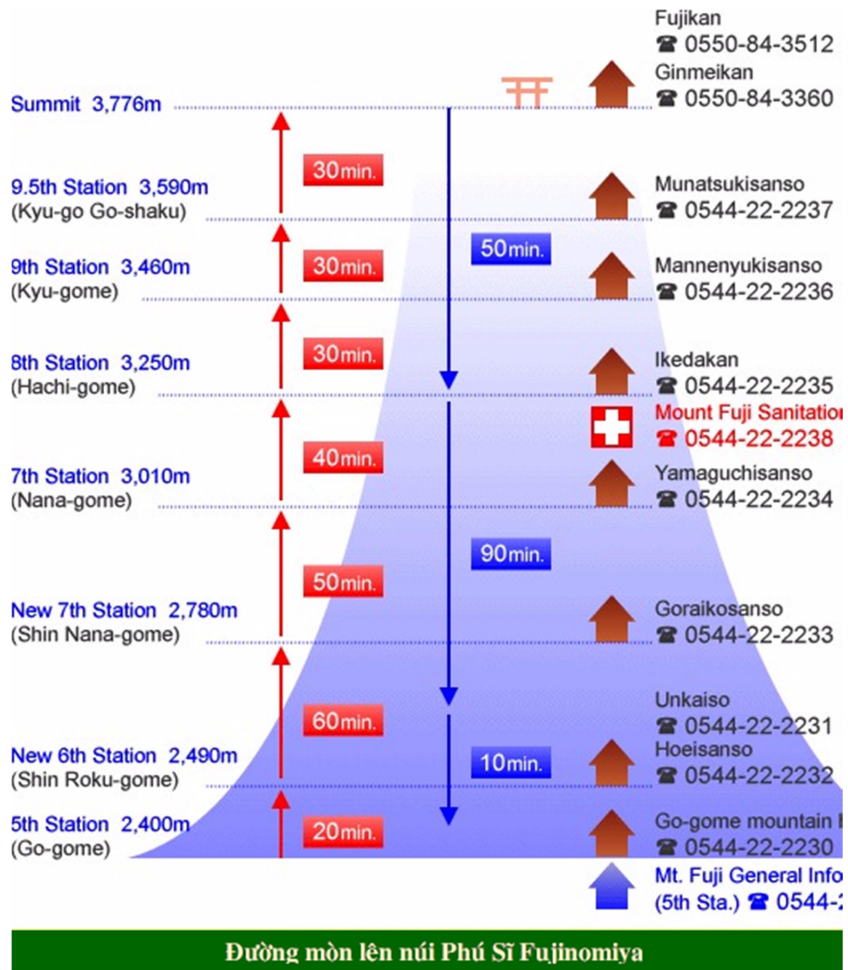
Khi đi núi, nhớ luôn luôn đi trên những con đường đã được chỉ định. Đi núi ngoài những con đường đã được chỉ định này sẽ làm triền núi bị bào mòn, hư hại và gây tình trạng đất lở. Giữ vệ sinh chung trên núi Phú Sĩ bằng cách nhớ đem tất cả những gì xuống núi những gì bạn đã đem lên núi. Nếu cần phải đi làm vệ sinh, bạn nên vào những nhà vệ sinh đã được kiến thiết sẵn trên núi thay vì ị bậy sau những phiến đá núi. Bạn nên thử những nhà vệ sinh thân thiện với môi trường. Vào đây bạn chỉ trả có \$2.00USD cho một chuyên làm vệ sinh thôi. Đây là một hệ thống tính tiền danh dự (nghĩa là nếu bạn nghèo về \$ thì không phải trả).

Đi núi Phú Sĩ vào mùa đông rất nguy hiểm đến tính mạng. Mỗi năm có vài mạng đi châu **Nữ Thần Sengen–Sama** vì nạn nhân bị trượt chân rơi xuống núi và không thể tự mình ngừng được một khi tốc độ rơi gia tăng. Vào những năm 2006–2007 có một anh chàng rơi xuống núi chết tươi sau khi xem xong mặt trời mọc vào ngày đầu năm. Cũng có những người leo núi chết vì tai nạn xảy ra vào những dịp khác trong năm. Riêng năm 2008, có một chàng trai bị thiên lôi đánh chết dọc đường lên núi giữa các Trạm số 6 & 7.

Những nẻo đường lên núi Phú Sĩ

Có sáu con đường chính lên đỉnh núi Phú Sĩ:

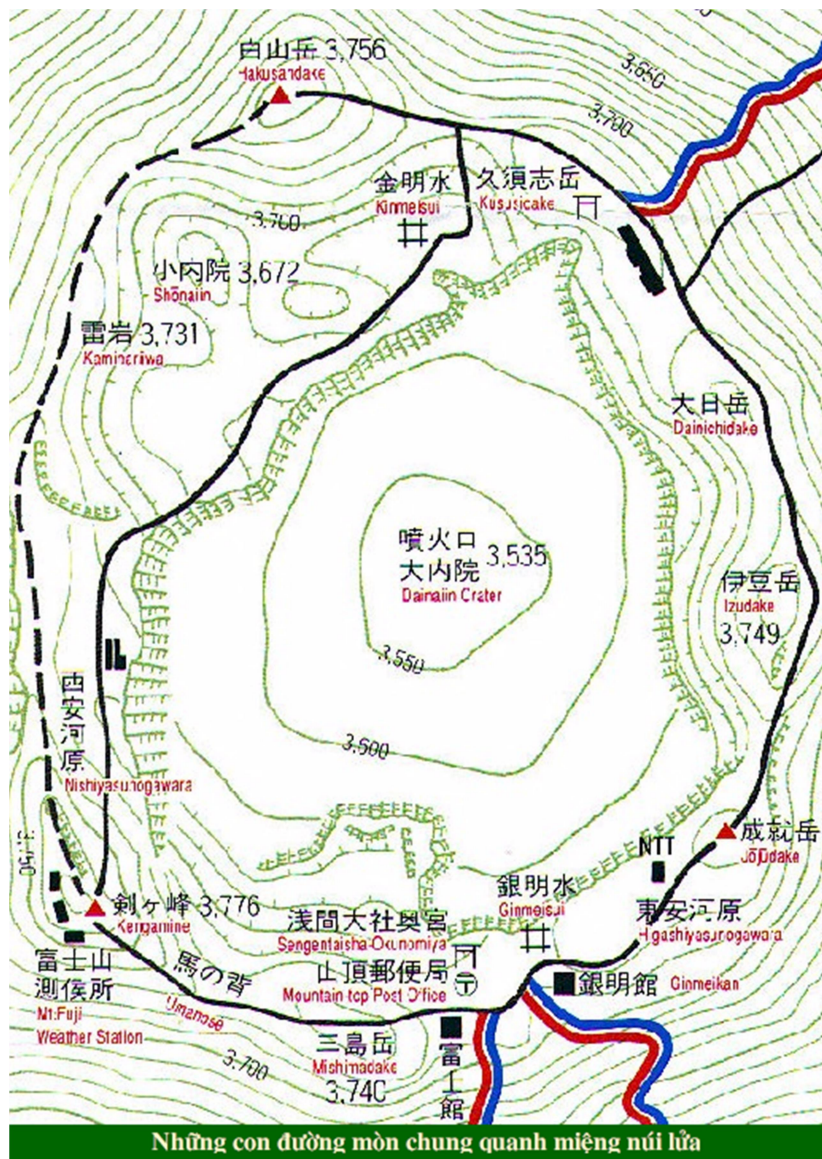
1. Đường Yoshida phát xuất từ Yoshida–Phú Sĩ về hướng bắc,
2. Đường Shoji phát xuất gần hồ Shoji–ko về hướng bắc,
3. Đường Kawaguchi–ko phát xuất từ hồ Kawaguchi–ko về hướng bắc,
4. Đường Fujinomiya/Mishima phát xuất từ Fujinomiya hướng nam,
5. Đường Gotemba phát xuất từ Gotemba về hướng đông và
6. Đường Subashira phát xuất từ Subashira.

Mỗi con đường mòn được chia thành mười trạm với bề dài khác nhau. Leo lên đỉnh núi Phú Sĩ trên một con đường có nhiều người đi mất khoảng chín giờ đồng hồ; và mất khoảng bốn giờ để hạ san. Rất ít người trèo núi đi hết đoạn đường của những con đường này. Những người đi tản bộ chung quanh chân núi Phú Sĩ thường đi trên những phần thấp hơn của những con đường mòn này.

Đa số những người đi tản bộ núi Phú Sĩ thường bắt đầu cuộc dạo núi của họ từ cuối con đường và tại thành phố bán vật kỷ niệm tại Kawaguchi, nơi họ phát xuất từ một con đường nối với đường Yoshida xung quanh trạm số 6 của con đường mà họ chọn. Cuộc đi bộ bắt đầu từ đây lên lưng chừng núi mất khoảng 5–6 giờ và 2–3 tiếng đi xuống chân núi. Phần còn lại của con đường mòn từ lưng chừng núi trở lên đến đỉnh rất hiểm trở, rất dốc và có nhiều chỗ người ta phải vận dụng cả hai tay để trèo qua những khu rất dốc với toàn đá núi. Gần đến đỉnh núi, độ cao bắt đầu ảnh hưởng đến sức khỏe con người và rất nhiều người trèo núi bắt đầu cảm thấy mệt đừ và phải ngừng nhiều lần để nghỉ mệt. Núi Phú Sĩ không có vách đá cao dựng đứng, cho nên những ai sợ độ cao sẽ khỏi phải lo lắng. Có một con đường xuống núi riêng biệt cho những người đi dạo núi, trên con đường này gồm cát rời và nham thạch cháy sém, rất êm. Những người dạo núi thường ngã gối ít nhất là một lần. Những bước chân nện thành thịch sẽ làm cho hai đầu gối bạn nhức nhối sau đó.

Rất nhiều người trèo núi Phú Sĩ khởi hành lúc 10:00 giờ đêm đến nửa đêm và họ cố gắng đến đỉnh núi lúc hùng đông, thường là vào khoảng 4:30 đến 5:30 sáng vào mùa trèo núi. Bạn sẽ không muốn lên đỉnh núi quá sớm vì như thế vô tình cái mông của bạn sẽ bị tê cứng vì lạnh trong lúc ngồi chờ đợi hùng đông xuất hiện. Và bạn cũng không muốn bị trễ vì như thế bạn sẽ không thấy ánh sáng bình minh tại đỉnh núi. *Nhiều người ngoại quốc có kinh nghiệm trèo núi Phú Sĩ đều công nhận rằng lễ nghi mặt trời mọc tại đỉnh Phú Sĩ đã được người Nhật thổi phồng quá đáng và khuyên người ta cứ việc thượng sơn và hạ sơn lúc trời còn sáng.*

Thỉnh thoảng có những hàng quán nhỏ một phòng được đặt trên những con đường mòn lên núi để du khách trèo núi có thể dừng chân mua đồ ăn lót dạ, mì gói, nghỉ chân, ngủ qua đêm hoặc là thui con mọt trên gậy đi núi của họ, để chứng tỏ cho thiên hạ biết là họ đã đặt chân đến nơi này (phần đông những người trèo núi Phú Sĩ đều có sắm gậy trèo núi và y phục đặc biệt trèo núi). Ở một vài trạm trên núi có những đường sơn quán nhiều

tàng với nệm êm, giá độ \$36.00USD một đêm thôi. Một số người đi núi dừng lại ở những đường sơn quán như thế vài giờ đồng hồ trước khi đề-ba (depart) chặng cuối cùng lên đỉnh Phú Sĩ sơn vào lúc 3:00g sáng.

Đài quan sát để du khách đứng ngắm cảnh mặt trời mọc trên đỉnh núi nằm về hướng bắc của miệng núi lửa Phú Sĩ. Nơi đây có những máy bán nước ngọt và bánh kẹo, và cũng có quầy bán đồ lưu niệm. Đài khí tượng trên núi Phú Sĩ được đặt ở sát bìa núi về hướng nam của miệng núi lửa này, và nơi đây mới chính là đỉnh tốt cùng của núi Phú Sĩ. Người ta phải mất một tiếng đồng hồ để đi giáp vòng miệng núi lửa Phú Sĩ.

Những trạm dừng chân trên núi Phú Sĩ

Trạm số 1 (cao 1.5km) đặt tại Đền thờ Suzuhara, người ta nói nơi đây có sự hiện diện của Thần Dainiciyorai. Vào thuở xa xưa, những nghi lễ tôn giáo đã được cử hành ở đây.

Trạm số 2 (cao 1.7km, cách trạm số 1 khoảng 30 phút cuộc bộ lên núi) có đặt một bàn thờ mà ngày xưa nó là một phần của đền thờ *Thần Omura Sengen*. Khoảng một cây số đường lên núi, và về hướng Đông-Nam là Đất Thánh của Phụ nữ Nhật Bản. Kể từ khi núi Phú Sĩ được thành hình mãi cho đến năm 1832 phụ nữ Nhật Bản không được vượt qua Trạm số 2 này vì thế họ mới lập đền thờ Thần Núi Phú Sĩ ở ngay tại địa điểm này.

Trạm số 3 (cao 1.8km, cách trạm số 2 đúng 20 phút đường núi).

Trạm số 4 (cao 2km, cách trạm số 3 đúng 30 phút đi bộ) . Tất cả những trạm này đều nằm trong những khu rừng và ngay trên lộ trình của những dòng dung nham đã chảy qua năm nào.

Trạm số 5 (cao 2.3km, cách trạm số 4 đúng 45 phút đi bộ đường núi), đây là trạm mà đa số người đi núi bắt đầu khởi hành cuộc leo núi Phú Sĩ của họ. Nơi đây, Kawaguchiko, có rất nhiều hàng cơm, quầy bán vật lưu niệm, và vô số quầy bán thức ăn lót lòng. Đây cũng là trạm cuối cùng phục vụ nước miễn phí cho khách hàng. Có những chuyến xe buýt thường trực và có cả tắc-xi nữa để đưa rước du khách đến những trạm xe điện tốc hành. Đa số du khách đến đây đi theo đoàn trên những chuyến xe buýt du lịch. Đa số những chuyến xe buýt chở du khách du lịch đều ngừng ở đây để thả những người khách chỉ đến để đi lang thang xem phong cảnh Phú Sĩ khoảng vài giờ đồng hồ rồi lại leo lên xe buýt về chốn cũ, những người này thường không mấy ham trèo núi. Trạm số 5 ngự trên đường mòn Fujinomiya là con đường mà những người trèo núi sẽ dùng để lên Trạm 6.

Trạm số 5 trên đường mòn Fujinomiya

Trạm số 6 (cao 2.4km, mất 30 phút cước bộ từ trạm số 5) sau khi rời khỏi những cánh rừng, họ sẽ lộ nguyên hình trên những khoảng trống nơi có những dấu vết dung nham chảy qua, không có cây cối, toàn dung nham thạch và đá bọt. Ở đó người ta được ngắm những phong cảnh ngoạn mục của Ngũ hồ dưới chân núi và những triền núi bên trên. Kể từ nơi này cho đến đỉnh núi, những con đường mòn trở nên hiểm trở hơn và khó trèo hơn.

Trạm số 7 (cao 2.7km, mất 1 tiếng đồng hồ cước bộ từ trạm số 6) và sau cùng là:

Trạm số 8 (cao 3.2km, cách trạm số 7 đúng 1 giờ 40 phút).

Mỗi trạm vừa kê có 6 đường sơn quán, có những ghế ngựa để bạn ngồi nghỉ chân và những quầy bán thức ăn lót dạ và nước giải khát.

Riêng Trạm số 8 có 3 chặng: 8 (bình thường), 8 THẬT, và 8.5 hay 8 CHẤM RUỖI. Sau **Trạm số 8** là:

TRẠM SỐ 8 THẬT (trạm này cách trạm số 8 bình thường bên dưới đúng 1 tiếng 20 phút trèo núi), và sau cùng là:

Trạm số 8.5 hay 8 CHẤM RUỖI (cách 8 THẬT 20 phút đường núi), nơi này chỉ có một đường sơn quán và là lữ quán cuối cùng trước khi tiến lên đỉnh Phú Sĩ. Từ trạm 8.5 lên tới miệng núi lửa Phú Sĩ mất đúng 1 giờ đồng hồ trèo núi!

Một khi bạn bước qua các **cánh cổng Torri** bạn sẽ biết mình sắp tới đích rồi! Sẽ không có đường sơn quán trên đỉnh Núi Lửa Phú Sĩ nhưng bạn có thể ngủ tại quầy bán đồ lưu niệm trong cảnh rất chật hẹp!

Khu Ngũ Hồ Phú Sĩ và Những địa điểm Du lịch chung quanh Núi Phú Sĩ

Có 3 quận ly bao xung quanh rặng núi Phú Sĩ — Kanagawa, Shizuoka và Yamanashi — tất cả 3 nơi này đều có những chỗ thích ứng để ngắm phong cảnh Núi Phú Sĩ. Những địa điểm du lịch hấp dẫn nhất là Hakone ở Kanagawa, Izu ở Shizuoka và Khu Ngũ Hồ thuộc quận Yamanashi. Đây là những địa điểm du lịch gần thủ đô Tokyo, Nhật Bản, nên có rất đông người từ thành phố Tokyo đổ về ngắm cảnh Phú Sĩ vào cuối tuần.

Chân núi Phú sĩ rộng mênh mông gồm những hồ, thác, hang băng hàn, những cánh rừng hoang vu và gần 2,000 loài thảo mộc sơn cước thay đổi tùy cao độ. Ngoài thú tiêu khiển đi núi, khách có thể tham gia vào những sinh hoạt giải trí như bơi lội, câu cá và cắm trại vào mùa hè, và trượt tuyết vào mùa đông.

Xung quanh chân núi Phú Sĩ có khoảng 2,000 tổ chức tôn giáo hợp pháp, tính luôn phái ma giáo **Aum Supreme**, và 117 sân chơi bóng cù [golf], mỗi nơi đều khoe rằng nơi mình là chỗ lý tưởng nhất để ngắm ngọn Núi thiêng–Phú Sĩ. Ngoài ra còn có công viên sa mạc Safari, công viên giải trí gồm nhiều bộ môn như cưỡi ngựa, lái xe, và roller coasters. Khoảng 2 năm về trước có một công ty xây cất bàn kế hoạch xây một đường xe trượt băng dây cáp từ mặt đất lên tới đỉnh núi Phú Sĩ để chở du khách lên đây ngắm cảnh, thay vì phải mất những 9 giờ đồng hồ trèo núi thì du khách chỉ cần 40 phút ngồi trên những chiếc xe chạy dây cáp trên không này thì sẽ lên được tới đỉnh núi, nhưng kế hoạch đó đã phải đình chỉ vì đã gặp phải sự chống đối rất lớn tiếng của những người trèo núi bằng hai bàn chân. Có một khu rộng 34 dặm vuông về sườn phía đông núi Phú Sĩ được dùng làm xạ trường cho hai quân đội Nhật Bản & Hoa Kỳ tập tác xạ bằng đạn thật.

Cánh rừng Aokigahara (nằm thấp phía bắc triền núi Phú Sĩ) là nơi rất được những người trèo núi chiếu cố vào mùa hè, mùa đông khu rừng này được tuyết bao phủ. *Cánh rừng này cũng nổi tiếng là nơi những kẻ chán sống đến quyên sinh* kể từ thập niên 70, khi ấy, có một quyển tiểu thuyết tên Kawa–No–Oto (1960) nói về một tài tử nghiện thuốc phiện đóng trong một vở kịch nổi tiếng được chiếu trên màn ảnh vô tuyến truyền hình (TV) đã tự sát tại khu rừng Aokigahara, thế là các anh chị Nhật Bản chán đời rủ nhau vào rừng quyên sinh hết. Những nạn nhân tự vận trong cánh rừng này đều dùng thuốc quá đô hoặc treo cổ.

Năm 1998, cảnh sát Nhật Bản đã tìm thấy 73 thi thể tại cánh rừng Aokigahara. Nơi này nổi tiếng đến nỗi người ta đã phải dựng lên những tấm bảng hiệu đặt rải rác trên những con đường mòn trong rừng với câu: **“É! Áy ơi! Giọt dã! Tuy đời có nhiều cay đắng nhưng cũng có những điều hay lắm! Người ta chỉ có một đời để sống, vậy bạn hãy suy nghĩ kỹ lại nhé!”**

Những tài xế tắc–xi đậu gần các trạm tàu điện tốc hành được chính phủ Nhật Bản tại địa phương thông báo hãy đề ý những người có dấu hiệu chán sống, có khuynh hướng sẽ tự vẫn, nhất là những khách vừa xuống khỏi xe điện là yêu cầu được chở đến khu rừng để cắm trại mặc dầu họ chẳng có đồ cắm trại hoặc hành lý gì cả. Mỗi khi có một chiếc xe hơi vô chủ được phát hiện, thì y như kỳ sẽ có một cuộc lùng kiếm những chủ nhân của chiếc xe hơi đó. Thỉnh thoảng người ta không tìm được chủ nhân của chiếc xe vô chủ, nhưng lại tìm thấy thi thể những người khác trong cánh rừng này.

Khu Ngũ Hồ Phú Sĩ (nằm phía bắc Phú Sĩ)

1) **Hồ Kawaguchi-ko** (cách thành phố Tokyo 2:10 giờ lái xe), bờ phía bắc của hồ này là một địa thế tuyệt vời để ngắm Núi Phú Sĩ rất uy nghi hùng vĩ, ngoài ra nơi đây còn có rất nhiều bảo tàng viện.

2) **Hồ Yamanaka** (35 phút xe buýt từ Gotemba hay Kawaguchi), hồ này lớn nhất trong Ngũ Hồ.

3) **Hồ Shoji** (25 phút xe buýt từ Kawaguchi) là hồ nhỏ nhất trong Ngũ Hồ.

4) **Hồ Saiko**, là hồ đẹp nhất trong Ngũ Hồ.

5) **Hồ Motosu** sâu nhất trong Ngũ Hồ, sâu 450 bộ (137m), hồ này nổi tiếng vì mặt nước màu xanh thẫm tuyệt đẹp, lại nữa nước hồ rất hiếm hay ít khi bị đông đặc vì chiều sâu của nó.

Thành phố Kawaguchi-ko trùng tên với hồ Kawaguchi là nơi đa số những người trèo núi Phú Sĩ dùng làm tuyến xuất phát lên núi Phú Sĩ.

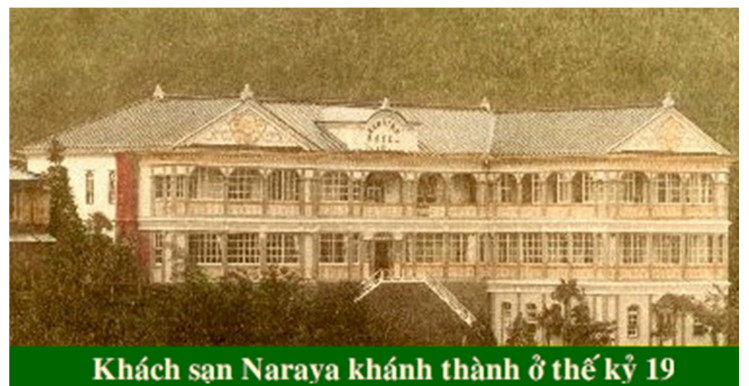
Gần đó là đền thờ Thần Sengen-jinja, nơi những người hành hương dừng chân trước khi hạ sơn. Và công viên giải trí Cao Nguyên Phú Sĩ. Hồ Saik-ko ít được mở mang so với những hồ khác. Nơi đây có những chỗ rất tốt để chiêm ngưỡng núi Phú Sĩ và đến các hang băng hàn Narusawa và động Gió Phu-gia-cu, cả hai động này đã được những dòng dung nham tạo thành vào những thời kỳ núi Phú Sĩ còn hoạt động mạnh. *Xem Japan Guide:*

<http://japan-guide.com>

Hakone

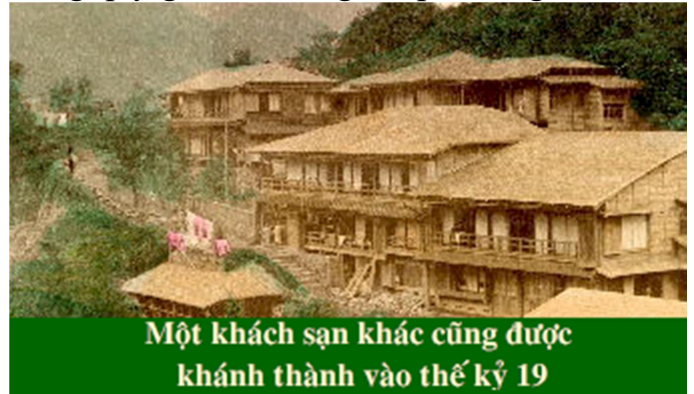
Hakone (Khởi hành từ thành phố Tokyo bằng tàu điện tốc hành Shinkansen mất 1 tiếng rưỡi) là khu du lịch đã được phát triển tới đa và nổi tiếng về suối nước khoáng, có 17 suối nước nóng, 250 khách sạn có hồ tắm nước nóng và núi đẹp. Hakone nằm giữa núi Phú Sĩ và bán đảo Izu, Hakone bao gồm một vùng rộng lớn với nhiều núi rừng và hẻm núi. Hai trong số những nhân vật lừng danh đã từng đến nơi này để tìm nguồn sinh lực mới là các cụ già Toyotomi Hideyoshi và John Lennon.

Khách sạn Naraya khánh thành ở thế kỷ 19

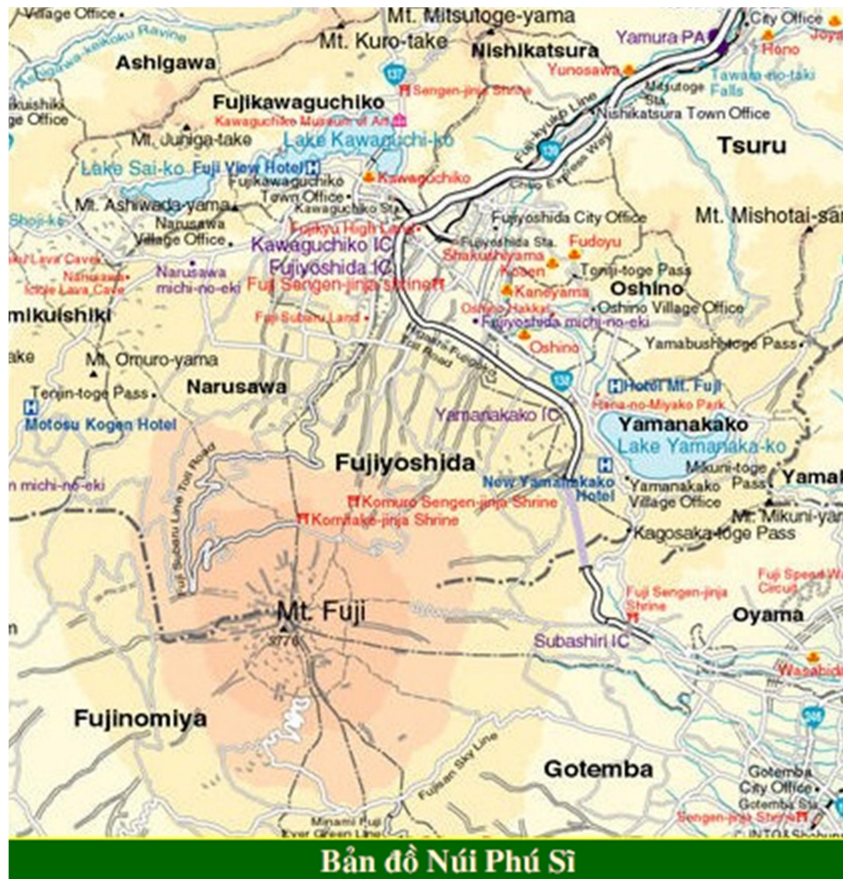
Khách sạn Naraya được xây cất vào thế kỷ 19 ngay trên những ngã tư huyết mạch vào thời kỳ Edo. Hakone tiếp khoảng 18 triệu du khách thăm viếng hằng năm. Những bảo tàng viện gồm: Bảo tàng viện lộ thiên Hakone; Diễn đàn Nghệ thuật Narukawa với 40 nghìn công trình nghệ thuật; Bảo tàng viện Hakone Glass Forest Venetian Glass có lưu trữ kính Venetian từ thế kỷ 15 đến 18; Bảo tàng viện Thánh Exupery và Hoàng tử bé con; và Bảo tàng viện Nghệ thuật Pola.

Bảo tàng viện Lalique lưu trữ 230 món nữ trang quý giá và những tác phẩm nghệ thuật về thủy tinh của điêu khắc gia Rene Lalique, Lalique được công nhận là người khởi xướng trường phái nouveau và phong trào art deco vào thế kỷ 19 & 20. Bảo tàng viện Lalique cũng rất lấy làm kiêu hãnh vì đã được hãng Xe Hỏa Orient Express lừng danh của Mỹ trao tặng một toa xe hỏa hiệu Pullman.

Những phong cảnh và sinh hoạt khác gồm có: Đại lộ Cây Tùng với 400 cây tùng hàn đới tuyệt đẹp đã được trồng từ thế kỷ thứ 18; đi du thuyền trên hồ Ashinoko; xe điện chạy bằng dây cáp trên không – the Hakone Ropeway – (dài nhất tại Nhật Bản, 4km); xe điện trên đường rầy Hakone–Tozan Cable Car và đường tàu điện Hakone–Tozan.

Ngoài ra người ta còn chào hàng với giá hạ đặc biệt cho những tấm vé rời hay trọn bộ, bạn nên ghé thăm Trung tâm Phục vụ Du khách Ngắm cảnh Odakyu ở trạm xe lửa/tàu điện Shinjuku, Tokyo để tìm hiểu thêm, sau đó bạn có thể đáp chuyến tàu hỏa/tàu điện Shinjuku này để đi Hakone. Một chuyến du lịch đi chơi Hakone bao gồm 3 ngày vào cửa tự do, giá cho một người lớn là ¥5,500 Yên, trẻ em ¥2,750 Yên, trọn bộ gồm có 8 chuyến đi đi–về về bằng đủ mọi loại phương tiện chuyên chở và 55 vé vào cửa ở những địa điểm đã được chỉ định gồm có những Viện Bảo tàng và các khu ngắm phong cảnh như đã bàn đến ở trên. Muốn biết thêm Xem *Japan Guide*: <http://japan-guide.com> hoặc tìm Công ty Du lịch Quốc tế Fuji–Hakine–Izu.

Hakone cách Tokyo đúng 1 giờ 10 phút đi tàu hỏa tốc hành; nếu đi tàu điện thường thì phải mất 1 giờ 45 phút.

Những dãy phố ở Hakone

Có một khách sạn khác nữa được xây vào thế kỷ 19 là khách sạn Hakone–Yumoto, cách Tokyo 40 dặm (64km) về hướng Tây–Nam, là con đường chính dẫn đến khu hồ tắm nước nóng ở Hakone. Khu hồ tắm nằm ngay trên ngã ba sông Hayakawa và sông Sukomo, nó là một khu nghỉ mát với những suối nước nóng, đây đây khách sạn khang trang và đẹp để nằm dọc theo đập nước. Miyanoshita (gần Hakone–Yumoto) là thành phố chính ở đây với rất nhiều bể tắm đấm bóp. Đây cũng là điểm dừng chân đầu tiên lý tưởng trước khi du khách làm những chuyến du ngoạn đi Hồ Ashi, Bể tắm Gora và đồng bằng Sengokuhara.

Kawaguchi là thành phố tắm nước nóng với nhiều địa điểm tuyệt đẹp để ngắm phong cảnh núi Phú Sĩ trước hồ Kawaguchi.

Fujiyoshida được xem là một trong những công tiến vào núi Phú Sĩ. Đây là nơi đặt đền thờ Thần Kitaguchi Hongu Fuji Sengen, và cũng là nơi để những ai thích đi một lều từ chân núi đến đỉnh núi Phú Sĩ.

Fujiya (Miyanoshita) là một khách sạn danh tiếng với nhiều phong cảnh đẹp của núi Phú Sĩ. Khách sạn này được khai trương vào năm 1878, khách sạn đã từng đón tiếp những khách quý gồm có vua chúa và cặp vợ chồng John Lennon & Yoko Ono. Đặc biệt với người ngoại quốc được hạ giá, chỉ trả \$120.00 Mỹ kim một phòng.

Khu du lịch Hakone có suối nước nóng

Thành phố Gora (cách thành phố Miyanoshita 10 phút bằng đường xe hỏa có gắn dây xích leo núi), đây là thành phố có nhiều nơi tắm nước suối nóng & đấm bóp, nằm trên sườn núi lửa Sounzan. Gần núi Myojo có một đồng củi dùng để làm lửa trại đã được chắt thành hình chữ tàu trong ngày lễ hội Daimonjiyaki. Công viên Gora là một công viên đá lớn nhất tại Phương Đông. Những điểm đặc trưng chính yếu ở nơi đây gồm có: một bể phun nước vĩ đại, viện bảo tàng thiên nhiên, vườn cây sơn cước, và vườn chim hoang dã vùng nhiệt đới. Cảnh cổng vòng cung vào thành phố được trang trí bằng hoa hồng và nhiều loại hoa khác.

Giải trí và ngắm cảnh tại Hakone

Công viên Cao nguyên Fujikyu thuộc vùng Hakone là nơi có những suối nước nóng (gần núi Phú Sĩ ở thành phố Fujiyoshida), là thành phố chuyên về môn giải trí đi roller coaster, ai đó đã nói “môn roller coaster” ở đây là nhanh nhất thế giới. Được mệnh danh là Dodon-pa, kinh phí kiến thiết hệ thống này lên đến \$25 triệu Mỹ kim, nó chạy rất nhanh, từ 0 đến 172 cây số/giờ trong vòng chỉ 1.8 giây đồng hồ thôi, và lao xuống một đường thẳng đứng từ cao độ 52m, phát ra một lực ly tâm bằng 4.25G-forces, tương đương với tốc độ mà các phi hành gia phải chịu đựng lúc phóng phi thuyền từ các giàn phóng vậy. Một phát ngôn viên của công viên này cho biết hệ thống ở đây được thiết lập với mục đích “kích thích những giác quan” của hành khách. Trung tâm trượt băng Cao nguyên Fujikyu Highland là một trung tâm lớn nhất thế giới với nhiều sân trượt băng trong nhà: Trung tâm này có 5 sân trượt với tổng số diện tích 285,243 bộ vuông (*square foot*).

Viện bảo tàng Nghệ thuật (Gora) được nổi tiếng vì nó trình bày đủ loại đồ gốm của người Nhật và những khu vườn ở độ nghiêng với 100 loại rêu khác nhau. Viện bảo tàng Saint-Exupery gợi lại cuộc đời của một phi công mạo hiểm và là tác giả của truyện Hoàng tử nhỏ trong một bầu không khí giống như một ngôi làng ở nước Pháp. Thịnh thoàng lại có một anh Tây trắng ăn vận giống như Thánh Exupery đi lòng vòng trong viện bảo tàng này.

Viện bảo tàng Nghệ thuật lộ thiên Hakone (gần Gora) là một công viên với những công trình điêu khắc thật tuyệt mỹ. Được kiến thiết vào năm 1969, nằm giữa núi rừng, gồm hàng loạt những tác phẩm điêu khắc của các điêu khắc gia danh tiếng như Henry Moore, Isamu Noguchi, Barbara Hepworth, Rodin, Bourdelle, Zadkine và các điêu khắc gia khác.

Ngoài ra còn có một viện bảo tàng bên trong nhà lưu trữ những bức tranh nghệ thuật của Picasso và nhiều danh họa khác.

Viện bảo tàng lộ thiên này có một diện tích 30,000 mét vuông. Những tác phẩm trưng bày nơi đây gồm cả Tây phương lẫn Nhật Bản. Có lẽ đặc biệt hơn cả về viện bảo tàng này là cách đặt những công trình chạm trổ trên các địa thế nghiêng có cỏ xanh rì, bên cạnh cây cối và đằng sau là núi đồi làm nền. Vé vào cửa là \$14.00 Mỹ kim. Xem *Japan Guide*: <http://japan-guide.com>

Đường xe điện bằng dây cáp trên không đi qua Owakudani Hakone—Đường tàu điện Tozan (bắt đầu từ Gora) là một xe điện hai toa lên xuống núi theo hình chữ chi. Nhìn từ toa xe, đặc biệt nhất là vào hạ tuần tháng sáu và đầu tháng bảy, bạn sẽ thấy phong cảnh bên dưới tuyệt đẹp khi 8,000 cây hydrangea nở rộ dọc đường xe điện băng qua. Xem *Japan Guide* <http://japan-guide.com>

Kowakidani (*Hakone – Đường xe hỏa/tàu điện Tozan & xe điện dây cáp trên không đi từ Gora*) là một trong những thành phố có nhiều suối nước nóng. Được mệnh danh trong tiếng Anh là Valley of Lesser Boiling, thành phố này có nhiều suối nước nóng có khoáng chất suyn–phát và sôi sục quanh năm. Hơi nóng bốc lên từ lòng đất được người ta dùng để sưởi ấm các vườn rau được trồng trong nhà kính. Vào tháng tư hằng năm, những suối nước nóng này tràn ngập những nụ hoa anh đào và hoa trà.

Đường xe điện dây cáp trên thành phố Owakudani

Owakudani (*Hakone – Đường xe hỏa/tàu điện Tozan & xe điện dây cáp trên không đi từ Gora*) là thành phố nằm ngay trên miệng núi lửa Kamiyama. Được mệnh danh trong tiếng Anh là Valley of Greater Boiling, thành phố này bốc hơi nồng nặc mùi suyn–phát từ những khe nứt và những suối nước nóng. Viện bảo tàng Khoa học ở đây trưng bày về thực và động vật học địa phương, tin tức liên quan đến những nét đặc biệt về khí tượng và địa lý trong vùng Hakone có những suối nước nóng. Xem *Japan Guide*: <http://japan-guide.com>.

Ngoài ra còn có những chỗ đi chơi khác nằm phía bắc núi Phú Sĩ như Động Băng hàn Narusawa, động này được dung nham núi Phú Sĩ tạo nên, mặc dầu là mùa hè nhưng băng hàn vẫn đóng bên trong hang; làng *Saiko iyashi no sato nenba* với những ngôi nhà mái tranh hay rạ đã được tái kiến thiết sau trận cuồng phong nhiệt đới đánh tan tành vào năm 1936; và công viên Hananomiyako Koen là nơi nổi danh với rất nhiều loại hoa đẹp.

Hồ Ashi

Hồ Ashi, cao hơn mực nước biển 2,400 bộ/732m, là trung tâm thu hút du khách của thành phố Hakone. Hồ Ashi có đường chu vi dài 11 dặm/18km và có rất nhiều cá bass và cá hồi. Hồ Ashi còn là tấm gương soi của núi Phú Sĩ. Những chiếc du thuyền trên hồ đều có lộ trình nối với những dãy phố quanh bờ hồ. Hồ này còn có một chiếc thuyền chạy bằng cơ khí có hình thể giống giống như kiểu thuyền của bọn hải tặc để đưa khách đi xem những phong cảnh đẹp của núi Phú Sĩ.

Mote Hakone là trung tâm chính để bạn làm một chuyến du thuyền trên hồ. Trong vòng 15 phút rảo bộ bạn sẽ đến được miếu Hakone trên bờ hồ, miếu này có từ thế kỷ thứ 8, miếu có cổng Torri sơn đỏ choét được kiến thiết vào năm 1667.

Mote Hakone có Đại lộ Cryptomeria Ave. dài 2 cây số và dọc con lộ này có hàng cây tuyết tùng mỗi cây được 370 tuổi. Từ Mote Hakone, có một quãng đường trên xa lộ cũ Tokaido mà du khách có thể đi bộ được, mất khoảng 3 tiếng rưỡi đồng hồ để đến nhà ga xe lửa/tàu điện đi Kyoto–Edo và Hakone–Yumoto.

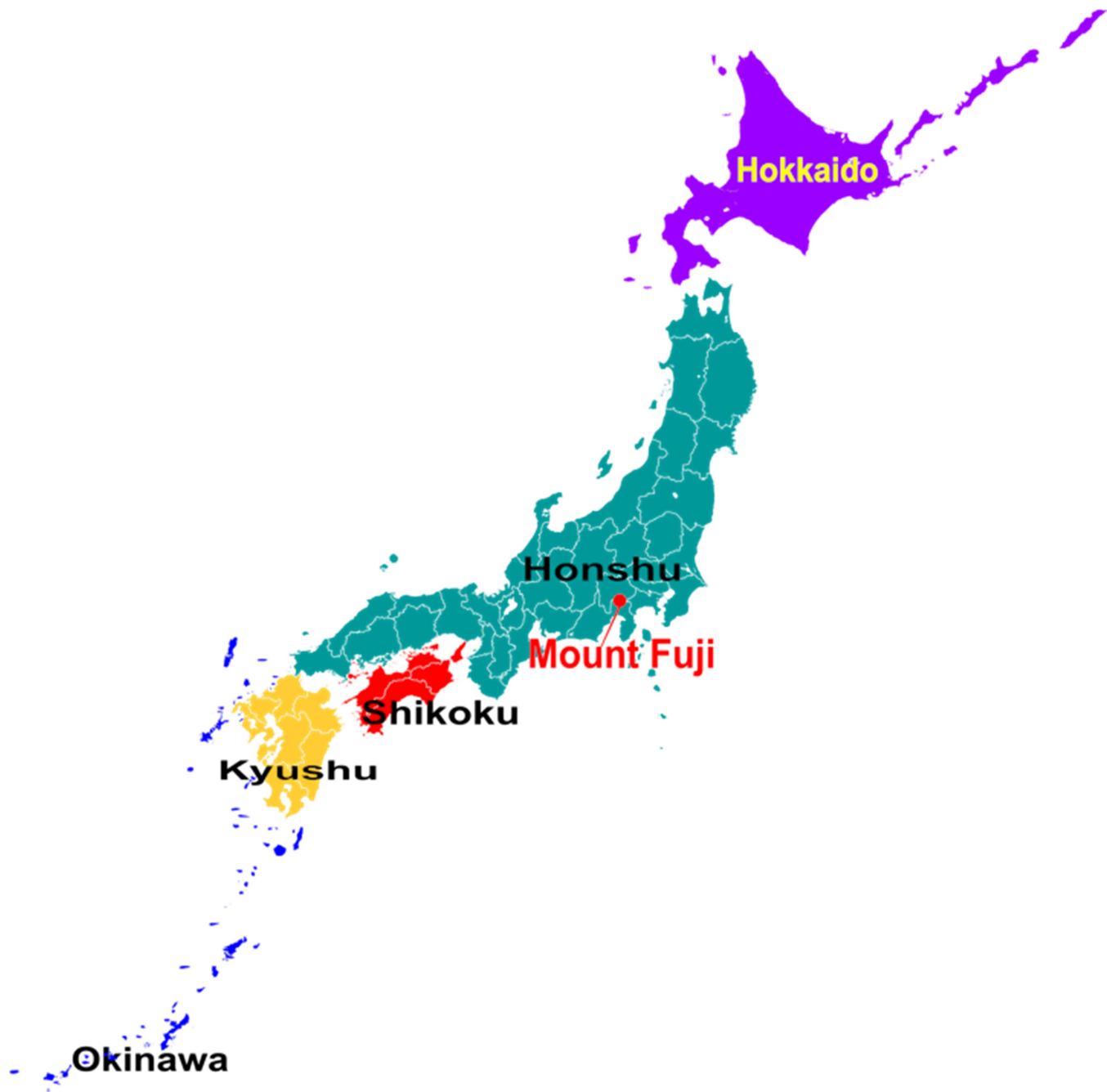

Hakone–Machi là một thành phố du lịch khác và cũng là một trung tâm đi du thuyền. Gần đây có một bản sao của chót Old Hakone cho du khách ở thế kỷ 17 và 18 biết rằng Hakone là điểm dừng chân quan trọng. Bản sao này là một ngôi nhà chứa hình người có cùng kích thước với người thật và trưng diện theo kiểu Nhật lùn với truyền thống phong kiến thuở xưa. Cạnh đó là một vườn Thượng uyển, một villa cũ với vườn tược đẹp yêu kiều, có trưng bày súng ống cổ xưa, xe thiết giáp, ghế kiệu, giấy tờ cũ kỹ và những vật linh kinh hằng ngày của thời kỳ phong kiến Nhật Bản.

Ban Kỹ Thuật sưu tầm & biên dịch.

Trang nguồn: <http://factsanddetails.com> [link này không còn hoạt động]

Nguồn: BKT sưu tầm và trình bày

*Đăng ngày Thứ Năm, May 16, 2013 [LHCCSHTĐ]
Cập nhật ngày Chúa nhật, October 25, 2020
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QLVNCH*